

Juf op de gang

Ik heb dit jaar groep 8. De kinderen hebben ook al bij mij gezeten in groep 6. Na dat jaar zijn ze gesplitst en nu zitten ze weer bij elkaar. Het is een leuke groep, er zit een aantal bijzondere kinderen in, maar in de groep wordt iedereen geaccepteerd. Het is alweer een tijd geleden dat we nieuwe plekken hebben gekozen met elkaar en na een aantal signalen van kinderen begrijp ik dat het weer tijd is om te gaan wisselen.

Ik roep de kinderen bij elkaar en vertel ze dat ik enkele signalen heb opgevangen van kinderen die wel weer graag een nieuwe werkplek willen. De meeste kinderen zijn het hier mee eens en we besluiten om samen aan de slag te gaan. Een plattegrond van de klas wordt op het bord getekend en kinderen mogen kenbaar maken waar ze graag willen zitten en met wie.

Terwijl we hier mee bezig zijn, zie ik een aantal bedrukte gezichten, sommige kinderen worden niet genoemd of krijgen de kans niet om iets te zeggen. Na tien minuten vindt de meerderheid dat we eruit zijn, maar ik ben het hier niet mee eens. Alle kinderen verdienen een fijne werkplek.

We beginnen opnieuw. Na een tijdje merk ik wederom dat de kinderen niet met iedereen rekening houden. Hoe kan ik er nu voor zorgen dat ze dit wel doen? Ik merk dat ze nu naar mij gaan kijken en verwachten dat ik stappen onderneem. Ik besluit weg te gaan en de verantwoordelijkheid bij de klas neer te leggen.

Ik zeg tegen de kinderen dat ze écht samen zullen moeten gaan werken en dat iedereen tevreden moet zijn, sta op en ga de klas uit.

Ik ga even thee voor mezelf halen en ben ondertussen razend benieuwd wat er in de klas gebeurt. Als ik door het bovenraampje van mijn klas naar binnen kijk, zie ik dat Esther zit te huilen. Vol spanning blijf ik kijken om te zien wat er gebeurt. Een aantal kinderen gaat naast Esther zitten om haar te troosten en te vragen wat er is. Eindelijk zie ik mijn klas rekening met elkaar houden! Het gesprek gaat nog even door onder leiding van Max, die zich spontaan opwerpt als leider van de groep. Een kwaliteit die ik nog niet eerder van hem had gezien.

Na een tijdje loop ik weer de klas in en zie twintig trotse gezichten naar me kijken. Ik hoef niet meer te vragen of het is gelukt...

Janneke Mezenberg / j.mezenberg@fontys.nl
Leerkracht bs. Uilenspiegel
Medewerker expertisecentrum E.G.O. Nederland